

L'ESPURNA

Si no prenem el poder, ens prendran les fàbriques, les mines, els camps...

Segona Epoca. Any II. Núm. 103.

Girona, dimarts, 16 de març de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Noves derrotes polítiques: l'amortització de la propietat urbana

No arribem a capir els mòbils que impulsen la desastrosa tàctica de la claudicació permanent.

Es quelcom d'inversemblant la complaença dispensada per les organitzacions històricament revolucionàries. Quan es donaran compte que és impossible continuar per aquest camí? Quan el mal no tingui remei?

No és cap excusa l'esperit de sacrifici en interès d'una falsejada cordialitat, quan la transigència suposa una punyalada a la Revolució Socialista. Es francament xocant que la transigència sigui sempre a costa de les essències de juliol.

La transigència no pot ésser mai solament compromís d'una de les parts contractants. En semblants casos, no és transigència; és claudicació.

I res més que una xarxa inacabable de claudicacions és l'arriscada trajectòria seguida per determinats organismes d'un temps ençà.

Sense ànim de ferir ningú, ans complint un deure de paternitat revolucionària, proclamem ben alt i ben clar que la dèria unitarista en abstracte, que la monomania de la unitat a seques constitueix la més derrotista i més antirrevolucionària de les consignes hagudes i per haver.

La unitat d'acció exigeix una plataforma de conjunt, constituïda sobre bases concretes.

Dubtem que els nostres Governos elaboressin, de bell antuvi, l'esmentada plataforma. I d'haver-la aprovat, no tenim cap mena d'inconvenient, a jutjar pel Butlletí i la Gaceta, en afirmar que el comú denominador del Govern era la destitució de totes les institucions creades per la Revolució i el restabliment de l'envellida democràcia burgesa.

Què resta en peu dels Comitès? No solament han estat dissolts; sinó alguns d'ells, són víctimes de la repressió contrarrevolucionària. Exemple: el Comitè de Llierca, avui, empresonat a Girona.

Què resta de les Patrulles de Control? De les jornades glòries de l'estiu passat, no en resta res més que un record i unes milícies, que viuen a precari, suportant la follia irada de la Contrarrevolució.

Són el darrer pilastre de juliol. Banejades les invictes Milícies proletàries, la reacció es donarà per satisfeta. La Revolució haurà perdut els organismes creats per tal d'imposar el nou ordre revolucionari. La seguretat revolucionària haurà, definitivament, desaparegut. Les escasses institucions que sobrevisquin cauran fatalment a mans de la restauració capitalista.

Podia algú imaginar-se, set mesos enrera, que el Consell d'Economia de la Generalitat aprovaria un projecte de decret, segons el qual serà municipalitzada la vivenda, sempre que el Municipi pagui el valor de les cases als propietaris?

I el més lamentable és que l'esmentat projecte porta, entre altres, la signatura de la C.N.T. i la F.A.I.

La unitat malentesa ens portarà, encara, a més desastroses claudicacions.

“La Batalla” suspesa 4 dies

Durant la nit d'ahir es rebé es disposava la suspensió de LA BATALLA per espai de quatre dies, a comptar de demà dia 17. Aquesta ordre ens de la Generalitat, en la qual comunica que la suspensió s'a-

Diàleg pescat al vol diumenge “diada del Ejército”

(Entre dos obrers que contèmpnen astorats el pas del «desfile de l'amor»). Han passat milicians, guàrdies, policies, bombers, «serenos» i vigilants.

El primer.—On deu anar tanta gent?

El Segon.—Veig moltes cares conegudes. Potser les porten a un camp de concentració.

cordà en el Consell de govern celebrat el dia 11 del corrent, o sigui fa cinc dies. La raó: per haver eludit el visat de censura de guerra per a publicar notícies i notes que perllur tendència foren ja objecte de sanció, com s'adverteix per

(Segueix a la pàgina 2)

REPRESALIES! REPRESALIES!

Ales negres sobre Barcelona

Cinc aparells feixistes han llançat bombes sobre Barcelona.— Un mort i vint ferits alguns d'ells greus.—Els nostres caces posen en fuga a l'aviació facciosa.

Barcelona (per telefon). — Aquest matí a les 6'55 se'ns ha dit que procedent del Cap de St. Sebastià venien a tot gas 5 aparells facciosos, amb l'intent de bombardejar. Seguidament totes les sirenes d'alarma han fet sentir la seva veu i el poble de Barcelona, desvet-

llat sobtadament, s'ha dirigit als seus respectius refugis.

La velocitat desplegada pels aparells feixistes era grandiosa ja que ben prompte, (pocs segons després) s'han vist sobre Barcelona els cinc aparells negres. Tres d'ells s'han dirigit al port i els altres dos

han volat cap al Poble Sec, on han deixat caure diverses bombes.

Malgrat l'espessa boira i volar a uns 3.000 metres d'alçada els ciutadans han pogut constatar la presència dels avions i veure com, precipitadament deixaven caure la seva càrrega sobre el poble barceloní.

Els nostres caces, avisats totseguit de començar l'atac, s'han desplegat i han sortit a l'encontre de l'aviació facciosa.

Pocs moments han sobrat per a comprendre la poca gana de lluita

(Segueix a la pàgina 3)

Manifestacions pseudo-revolucionàries

Ja només els manca això: la benedicció «Apostòlica»

Uns titulars provocadors

«L'Humanité» del 23 de febrer deia en uns grans titulars de fà darrera plana:

Visca l'exercit Roig, sentinella del socialisme!

Ens féu un salt el cor. Es referiria a l'exercit que hem de crear a Espanya? O al que ha de fer-se a França?

No, companys, de cap manera. Es referia a l'exercit del poble rus.

A Espanya, qui diu això és tractat de contrarrevolucionari, d'aliat de Franco.

El que són les coses, vau!

Per cada derrota política, dues derrotes militars

Bandera roja, tú triomfaràs

Durant el dia, en temps de revolució com els que travessam, els qui durant anys i anys hem treballat per la Revolució i hem passat, per tal d'aguantar ben alta i neta la bandera del comunisme, tota classe de contratemps, tenim grans enrabiades en veure que els més purs reformistes, els més tarats possibilistes, els grimpadors de totes les situacions, en passar al camp de la Revolució (?), fan tot el que poden per penar-la, per desfigurar-la, per girar-la contra els revolucionaris de sempre, tot vivint-ne, però, magníficament.

Mentre els revolucionaris de tota la vida treballen honestament per tirar-la endavant, els miserables arribistes no deixen de treballar per assassinar-la, i en nom de

tàctiques bastardes arriben a negar-ne els principis fonamentals.

Ningú no creurà que a Catalunya s'hagin ja eliminat tots els contrarevolucionaris. Els milers de vots que tenien a la nostra terra, monàrquics, radicals, cedistes i lligaires donaven en total un contingent enorme. Oon són aquest gent? En quines formacions s'han integrat? Quin carnet porten a la butxaca, que els salva de comparèixer davant els Tribunals Populars?

Tota aquesta gent és la "cinquena columna", sempre latent en el camp de la Revolució. És l'aspecte amenaçador de la ontrarevolució, que vigila el moment de llançar-se contra el proletariat.

¿Què s'han fet els periodistes envillits que dia rra dia disparaven des de les pàgines dels rotatius burgesos, contra la classe obrera? ¿En quins periòdics, actualment, "fan" de revolucionaris?

La Revolució cal que depuri tota la xusma reaccionària que "encara" hi ha Catalunya. És aquesta la que dona suport al reformisme i a la petita burgesia, la que inspira llur obra contrarevolucionària, com són les darreres disposicions del Govern de la Generalitat.

Es aquesta la que aplaudeix l'obra de provocació que mena el menxevisme català, cobrint-se amb la capa del comunisme per tal de deshonrar-lo.

Es aquesta la que fa de suport a la campanya de traïdoria que tendeix a separar la guerra de la Revolució.

Es aquesta la que per boca de certs socialistes està contra l'economia socialista, contra les col·lectivitzacions.

Es aquesta xusma reaccionària la que empeny perquè de l'Exèrcit regular revolucionari del Proletariat, en siguin suprimides les banderes roges de les organitzacions proletàries.

Es aquesta la que ha destruït ja les "Patrulles de Control", òrgan autèntic sorgit de les entranyes vives de la Revolució.

Contra aquesta gent i els seus valedors mantinguem intransigentment el nostre odi revolucionari, flama viva que ens aguanta enmig de totes les tristesses i totes les baixeses d'una Revolució que "encara" no ha escopit del seu si els enemics que la van rosegant.

En tot això pensava l'altre dia, ja ben entrada la nit, tot repassant en la meua cambra de treball, vells textos de revolucionaris, quan la ràdio del veí, que filtrava música, i paraules a través les parets, de manera somorta que no distreien la meua vella dèria de repassar passatges dels llibres estimats, començà una tonada revolucionària que m'interrompé en la tasca. La ràdio llançava les notes de la cançó italiana "Bandiera Rossa", cantada per un cor d'hommes.

I enmig de tanta misèria moral, com s'arrossega en la nostra Revolució, rossegada pel corc del reformisme, aquelles veus germanes que clamaven.

Bandiera rossa, tu triomferàs, em feien sentir un estremiment de joia i d'emoció combativa.

Si, Bandera Roja, tu triomfaràs

"La Batalla" suspesa quatre dies

(Ve de la pàgina 1)

la recent advertència d'una penyora de cinc mil pessetes.

LA BATALLA, com pot comprovar-se per les galeres sotmeses a l'oficina de Censura diàriament, no ha eludit les funcions de la censura de guerra que considera lògiques i necessàries en els actuals moments. Tots els telegrames i informacions referents a les operacions militars s'han sotmès a la censura i han estat objecte, en repetides ocasions dels rigors del llapis vermell a l'igual que els demés col·legues.

Però, com no s'escaparà als nostres camarades llegidors, la severíssima sanció que avui ens visita s'inspira en el desig de fer callar a un òrgan obrer revolucionari. I davant d'això no podem silenciar la nostra més enèrgica protesta per la transcendència que enclou la mida del Govern de la Generalitat contra un periòdic com LA BATALLA, òrgan central d'un Partit legal que compta amb milers d'afiliats a tota Espanya i que ha destacat als fronts lo millor dels seus militants.

Els obrers del carril i la revolució

Els obrers carrilaires de Girona han pres uns acords que cal divulgar per tal que serveixin d'estímul i també de repulsa als que han perdut la confiança de la capacitat creadora i de l'esperit de sacrifici del proletariat.

En la actualitat els carrilaires treballen ja cinquanta dues hores setmanals i serà augmentada encara aquesta jornada en la proporció que la mobilització darrerament decretada compregui a més o menys obrers del carril. El treball que deixaràn els mobilitzats serà realitzat i repartit entre tots els que restin, els quals hauràn de augmentar la jornada. Aquest acord té dues finalitats. El treball no sofrirà pèrdua ni retràs. Les famílies dels mobilitzats percebràn regularment el mateix salari. Els companys del carril atenen les necessitats del front enviant companys a les trinxeres, i atenent les necessitats de la revolució mantenint el nivell de producció de treball i sostenen amb llurs salaris els familiars dels que lluiten.

Es així com es lluita per la guerra i per la revolució. Prenent acords i aplicant-los. Sense exhibicions de carrer, sense propagandas de bluff, sense fer desfildes ni música de sim xim.

Treballadors gironins, imitem l'esforç dels companys carrilaires. Per la victòria, per la revolució.

P.

per tal de fer emmudir de vergonya els sense vergonya del reformisme podrit, del comunisme oficial, dels aventurers sense principis i dels vividors sense escrúpols.

Jordi ARQUER

al si del Govern de Catalunya, han pogut emprar la seva majoria per aconseguir els seus desitjos que es concentren en un de sol: ofegar la Revolució.

I és significatiu que l'acord de suspensió, pres el dia 11, no es fes públic, fins ahir nit. Quatre dies de reflexió? Quatre dies?...

Ha estat cursat el següent telegrama per part d'uns companys del P. O. U. M. Diu així:

"Honorable Conseller Defensa Generalitat Catalunya
Militants P.O.U.M. antic Comitè Milícies Antifeixistes Girona, saluden efussivament mesures «saludables» has adoptat contra "La Batalla", òrgan central nostre partit.—Gaiolà, Quer, Juanola, Coromines, Peiró, Cabestra".

C. N. T.

CINISME CRIMINAL!

Todo esto esperábamos, y por tal causa no pudimos reprimir un movimiento de disgusto y de repulsa, y nos vimos precisados a echar mano de toda nuestra serenidad para no decir alto nuestra protesta cuando la compañera Antonia Sánchez, representante de las J. J. S. S. U. U., al hablar de los elementos turbios que rodean y pretenden envolver en equívocos contrarrevolucionarios nuestro movimiento, nombró al P. O. U. M.

A nuestra memoria vinieron atropelladamente nombres ya inmortales de militantes de P. O. U. M., caídos frente a los fusiles facistas, nombres de camaradas a quienes hemos estrechado la mano diariamente y con quienes — salvando diferencias doctrinales—soñamos juntos, en más de una ocasión, con alcanzar los días heroicos que estamos viviendo.

A nuestra memoria acudieron las trincheras de los frentes de Aragón, donde, aun vilipenciados y calumniados, siguen multitud de

hombres del P. O. U. M. afrontando la metralla enemiga, rebosante el corazón de entusiasmo y de lealtad para la causa de la revolución.

Quisimos, sobre la marcha, y mientras las palabras de condenación salían duras y cortantes de los labios femeninos, revisar apresuradamente en nuestro recuerdo toda la actuación de este Partido desde el 19 de julio al presente, metiendo la punta acerada de nuestra inquisición por entre sus teorías y sus consignas, recorrimos "in mente", su literatura y su propaganda; descubrimos afirmaciones de fe revolucionaria que resisten y afrontan ventajosamente todos los análisis, por malintencionados que sean.

Todo el grandioso simbolismo del acto que estaba celebrándose ante nosotras lo vimos derrumbado en un momento, anulado por unas palabras, unas breves palabras más demolidoras que una carga de trilita.

El P. O. U. M. de Girona ha portat dos cents militans al front d'Aragó.

El P. O. U. M. de Girona ha entregat quaranta armes llargues i un fusell metrallador a la Divisió Lenin.

Es així com el P. O. U. M. contesta les campanyes estupidament difamatòries del reformisme.

Bombardeigs

Els avions feixistes han visitat novament els pobles catalans i els han obsequiat amb llurs presents mortífers, amb la major impunitat.

Hom no comprèn com poden venir tan sovint sense tornar-los la visita.

Car nosaltres també en tenim d'avions.

!Diumenge feien més bonic pel cel de Barcelona i de Girona!

PROTEGIU-VOS!

Consells, normes, precaucions a adoptar contra els

Bombardeigs aèris

Il·lustrat amb 17 fotografies

Preu: 60 cèntims

Exclusiva de venda:

EDITORIAL MARXISTA

Banys Nous, 16. — Barcelona

o al C. L. del P. O. U. M.

Ciutadans, 12. — GIRONA

Vida del Partit

En la reunió d'ahir del Comitè Local va ésser elegit el següent Secretariat:

Secretari polític i propaganda: Joan Quer.

Secretari sindical i agrari: Miquel Gayolà.

Secretari defensa: Anton Pairó.

Secretari Socors Roig: Antònia Adroher.

Secretari premsa: Miquel Martí.

Secretari administratiu i d'organització: Joan Soler.

Departament de Guerra

Es prega a tots els nostres militants i simpatitzants que es trobin compresos en les lleyes 1932-33-34-35 i 36, que passin pel Departament de Guerra, (Caserna Lenin), per tal de comunicar-los un assumpte que els interessa.

Girona 5-març-1937.

El delegat responsable,
LLUIS COROMINES

A TOTS ELS CAMARADES DEL PARTIT I SIMPATITZANTS

Per a completar els quadres de la «Divisió Lenin» en els fronts de combat i contribuir a la ràpida mobilització del proletariat, es precisa la incorporació de camarades.

El P. O. U. M. us invita a allistar-vos en aquesta nova formació de l'Exèrcit Obrer Revolucionari, per a combatre el feixisme i pel triomf final del Socialisme.

Camarades anifeixistes! Joves revolucionaris! Ingressau a la «Divisió Lenin».

El Comitè Local del POUM

Secretariat administratiu i d'organització

S'avisa als afiliats que encara no han retirat el carnet definitiu (exceptuats els que estan al front) que tenen temps fins el 31 del corrent mes. En aquesta data seran baixats els que no ho hagin fet.

El Secretari, Joan Soler.

La fàbrica i l'estació feixista de Sabiñàigo incendiades

NOTICIARI

MADRID

GENERALITAT DE CATALUNYA

En rebre als periodistes aquest matí el comissari de la Generalitat company Jordi Frigola els ha manifestat que li havien estat lliurades 225 ptes. per a ésser destinades a Hospitals de Sang i recollides entre els nens de les Escoles de Cervià de Ter.

El comissari d'Ordre Públic, company Amadeu Oliva els ha dit que els ciutadans de Girona seguien lliurant-li les armes. A més, ha dit, els companys de Cornella del Terri, avui me n'han lliurat també unes quantes.

COMISSARIA DE LA GENERALITAT. — GIRONA

La Comissaria Delegada de la Generalitat es complau en fer públic per a satisfacció de la interessada, que de l'expedient incoat amb motiu de la de-

núncia formulada per diverses treballadores del Taller de Confeccions de la Generalitat contra l'encarregada del mateix, Josepa Fornells, resulta perfectament demostrat que aquesta és completament adicte a la causa popular i que el fet que va motivar la denúncia de referència no pot fer suposar que la mateixa senti cap simpatia pel feixisme.

Girona, 16 de març del 1937

Complimentant ordres superiors, la Guàrdia Urbana ha donat una batuda als distints joves que es dediquen a trencar bombetes elèctriques i a saltar dins dels edificis emmurallats, fent-se avinent als seus pares o interessats, que en cas d'ésser agafats se'ls faran responsables dels desperfectes fets pels seus fills o recollits.

La Guàrdia Urbana fa a mans de l'Alcaldia un clauer amb vuit claus trobat a la via pública.

Ahir es feren 71 presoners italians

Madrid, 16. — El general Miaja rebé els periodistes a darrera hora de la tarda i els digué:

— Les nostres tropes han aconseguit capturar 71 presoners italians en el dia d'avui; 59 dels presoners es troben detinguts al Ministeri i la resta a l'hospital de Guadalajara.

A més, les nostres tropes aconseguiren capturar anit 35 presoners, també italians.

L'aviació feixista bombardejà Guadalajara i Alcalà de Henares. Els nostres caces i aparells de bombardeig els hostilitzaren i els obligaren a acceptar combat. Foren abatuts dos aparells marca "Fiat".

Hi hagué intent d'hostilització per part de l'aviació enemiga, però les bombes que caigueren a Alcalà de Henares i altres zones no poduren danys.

Els presoners han facilitat interessants dades a l'Estat Major

Madrid, 16. — Els representants de la premsa nacional i estrangera han visitat aquesta nit, als calabossos del Ministeri de la Guerra, els presoners italians capturats per les nostres tropes.

Dels cinquanta-nou detinguts, un és un suboficial anomenat Andrioli Giuseppe.

També hi ha quatre caporals. La major part d'aquests presoners foren capturats amagats en diversos llocs, presos d'un gran pànic.

Aquesta tarda s'assolí capturar altres dinou italians, en un petit bosc proper a Trijueque.

De les declaracions dels presoners es despré que els oficials italians que Mussolini ha tramès a Espanya són

ha manifestat als periodistes que havia tingut ocasió de veure els estralls que novament ha causat l'aviació feixista i escoltar les lamentacions de les víctimes innocents que han causat la seva justa indignació davant l'atac de poblacions obertes com Barcelona.

Terradellas ha dit que si hi ha qui creu que amb actes criminals com aquests el poble català defalleix està en un error. El poble, davant aquests cassos, reacciona sempre i està disposat més que mai a combatre el feixisme.

Ha acabat demanant es compleixin les normes que emanen del Consell de la Generalitat, pel bé de tots.

El matí del President

Barcelona (2 tarda). — El president Companys ha passat un matí bon xic agitat ja que ha visitat als punts de bombardeig i ha estat per tot on els seus efectes s'han deixat sentir, condemnant aquests actes covards de l'aviació feixista.

Més tard ha anat al despatx de la Residència a treballar i ha rebut allí a Josep Brunet alcalde de Llavanes el qual li ha lliurat 105 pessetes i li ha dit que el poble on resideix ha fe lliurament en destí a Madrid d'un camió carregat de queviures.

molt més aptes i competents que els que trameté amb les divisions italianes a Abissínia.

La majoria dels presoners han facilitat interessants dades a l'Estat Major republicà.

Les forces italianes estan crebantadíssimes

Madrid. — Les forces italianes estan crebantadíssimes, no solament per l'excés de baixes sofertes, per la gran quantitat de ferits que té i pels nombrosos presoners que els han estat capturats per les forces lleials. Ahir, quan tornaven aquestes de Valdearenas sentiren veus que sortien d'un petit bosc situat fora de la població.

Amb tota cura s'aproparen i es trobaren amb molts individus de nacionalitat italiana que estaven a la cura d'altres que es trobaven a terra.

En veure's voltats per les nostres forces, ni tansols feren el més petit moviment de defensar-se i únicament demanaren als nostres soldats que no els matessin.

Els italians donaven mostres d'excés de nerviositat, sens dubte produïda per la por.

Un combat aeri

La tranquil·litat al front de la part Nord de la província de Guadalajara ha estat gran i únicament s'ha vist torbada per l'incessant soroll dels motors dels aparells feixosos que pretenien temeritzar les nostres forces.

Els aparells rebels, aprofitant la claretat del dia, volaren a considerable altura amb objecte de posar-se fora de l'abast de les bateries antiaèries i per no ésser vistos per l'aviació republicana.

Els trimotors feixosos, protegits per nombrosos caces, es dirigiren a Alcalà de Henares, amb intenció de bombardejar la població; però per la gran altura en què volaven no pogueren precisar bé la punteria i les bombes caigueren als afores de la històrica ciutat, al lloc conegut per "El Sitio de San Isidro", on hi ha instal·lats alguns petits hotels. Al passeig anomenat El Parque i al camí que uneix la ciutat amb el cementiri, han caigut també algunes bombes. Com que als esmentats llocs no hi ha cases i actualment quasi cap persona, les bombes dels avions feixosos no causaren més que petits danys materials.

Els nostres aparells de caça feren la seva ràpida aparició i aleshores els trimotors estrangers emprengueren la fuga.

Els caces rebels no varen poder fugir i hagueren d'acceptar combat amb els nostres avions. Resultat d'aquesta lluita aèria fou abatre dos aparells de caça, un d'ells marca "Fiat". L'altre avió va caure envoltat en flames a les línies rebels properes al sector de Brihuega.

A alguns llocs, les nostres forces han realitzat sortides d'exploració i càstic. A conseqüència d'això hi ha hagut un millorament de les posicions republicanes a alguns llocs del front.

Granada feude alemany

Almeria (4 tarda). — Ha arribat a aquesta ciutat, l'evadit de Granada Maurici Bosch el qual ha aportat dades interessants refe-

rent a l'activitat dels facciosos, principalment dels alemanys, a aquella ciutat.

Bosch ha dit que a Granada s'hi troben diverses fàbriques de bombes i granades de mà, totes elles dirigides per tècnics alemanys que exerceixen una despòtica dictadura. L'ambient entre els naturals del país està molt caldejat, degut a la pressió dictatorial portada a cap pels germànics.

Xavier Bueno no està ferit

Bilbao (4 tarda). — Les continuades versions de si era o no ferit Xavier Bueno, que durant tant de temps corren pels pobles del Nord, sembla que han tingut una confirmació respecte a la seva integritat física. En efecte, Xavier Bueno dirigeix actualment el seu diari "Adelante", i disfruta de bona salut.

ESTRANGER

Arribada de Mac Donald a Lisboa

Lisboa (4 tarda). — Ha arribat a aquesta capital el capità anglès Mc. Donald, encarregat del control de costes espanyoles.

Els metges poden venir a Espanya

Londres (4 tarda). — El govern anglès ha donat llibertat de puguer traslladar-se a Espanya els metges d'Anglaterra. A tal fi se'ls facilitarà els passaports reglamentaris.

Els anti-nazis americans es manifesten

Nova-York (4 tarda). — S'ha celebrat una autorització antinazista a Nova York a la que hi han assistit 50.000 ciutadans. A més a fora al carrer i per no poguer encabir-se al local hi havia 200.000 persones que escoltaven els parlaments per mitjà de potents altaveus i aparells de ràdio. Han fet ús de la paraula homes de ciència, lletres, polítics, etc. i també el popular germanòfob, La Guàrdia, alcalde de la ciutat.

En el curs de la reunió s'ha llegit un manifest francès en el qual diu que França es sent orgullosa d'haver recollit a la seva terra a 25.000 refugiats alemanys.

S'ha aprovat boicotejar tots els productes alemanys.

La intervenció estrangera a Espanya

Washington (4 tarda). — L'ambaixador d'Espanya ha lliurat al ministre de l'Estat americà una nota, igual a la tramesa a Anglaterra i Ginebra, i en la que s'exposa la contínua intervenció italiana i alemanya a Espanya.

La Guàrdia manté les seves posicions

Nova York (4 tarda). — L'alcalde de la ciutat La Guàrdia en la reunió anti-nazi celebrada ahir, pronuncia unes atinades manifestacions contra Hitler sostenint el que amb anterioritat havia dit contra Hitler o sigui que constitueix aquest camisa força un perill per a la pau europea i afegint que no és digne de trobar-se al camp de l'honor amb ell.

BARCELONA

BOMBES SOBRE BARCELONA

(Ve de la pàgina 1)

que tenien els avions feixistes ja que s'han donat (covards!) a una fuga precipitada en direcció a la mar i sempre perseguits per l'aviació lleial.

No obstant, les bombes que amb anterioritat havien deixat caure damunt la ciutat han esclatat algunes a la Barceloneta i les altres al Poble Sec.

Dues cases de la Barceloneta s'han enrunat. D'entre les desferres i a causa de la metralla han resultat un mort i una gran quantitat de ferits.

Mobilitzats els serveis de socors s'han recollit els ciutadans que presentaven més o menys ferides de les bombes i han estat portats als Dispensaris més propers.

Els companys que fins el moment de comunicar han estat atesos són: Antoni Hesmè, (greu); Antoni Mateu, 44 anys, (greu); Dolors Dalmés, 45 anys, (greu); Alfons Garriga, 19 anys, (pronòstic reservat); Salvador Banaro, (greu); Maria Alava, 9 anys, (reservat); Gabriel Mantos, 50 anys, i Josep i Enriqueta Pla, de 40 i 41 anys, (ferits greus).

Les que presenten ferides menys greus han estat traslladades al Dispensari del carrer de la Rosa. Aquestes són: Enric Girona, Reimei Martí, Salvador Martí, Francesc Molina, Teresa Vinyar, Anna Casanova, Alexandre Bargalló i Josep Llorens (aquest darrer conegut porter del Barcelona F. C. i que abans d'ahir havia arribat d'una tournée per terres franceses).

Hi han alguns morts entre ells un escorbriaire de 70 anys, anomenat Francesc Serrero. A més entre les runes de l'edifici de la Barceloneta han quedat algunes persones colgades per l'esfondrament i que a l'hora de comunicar no havien estat retirades encara.

Al Poble Sec, una de les bombes no ha explotat. El nombre de bombes llançades per l'aviació feixista passa de la quinzena. La prompta ajuda dels nostres caces ha lograt que marxessin els aparells feixosos sense haver pogut llençar tot el seu carregament.

El president Companys tot seguit de conèixer aquest criminal atac de l'aviació rebel s'ha traslladat en automòbil als dos dispensaris on havien estat hospitalitzades les víctimes, i les ha prodigat paraules de consol.

Comunicat oficial del front d'Aragó

Barcelona (2 tarda). — El comunicat oficial facilitat per la Conselleria de Defensa de la Generalitat de Catalunya diu així:

«Al subsector del Pirineu la nostra artilleria ha batut enèrgicament la fàbrica i l'estació de Sabiñàigo, provocant incendis a la mateixa.

Divisió Carles Marx: Pels vols de les 10 d'aquest matí han començat l'atac els feixosos per mitjà de 3 esquadrans de cavalleria i 2 companyies d'infanteria i han pretès maniobrar de forma que dos esquadrans iniciaven l'atac del front i l'altre esquadró juntament amb l'infanteria l'efectuava de flanc i intentava infiltrar-se a les nostres línies.

Cap allà dos quarts d'una el combat s'ha acabat retirant-se els facciosos deixant nombroses baixes sobre el terreny i sense haver pogut donar efectivitat a l'atac.

Divisió Durruti: Hem hostilitzat les línies enemigues d'avançades.

A la resta del front sense novetat.»

Manifestacions de Terradellas

Barcelona (2 tarda). — El conseller primer senyor Terradellas

Un Comitè, a la presó!

Diuen que tinguérem ocasió de visitar la nova presó de Girona. L'ex-Seminari convertit en casal del feixisme vençut. En veure'l, no hem pas pogut retenir un comentari. Realment, el local és mil voltes preferible al de l'antiga presó, rònega i fosca. Els feixistes no patiran tantes incomoditats i inconveniències com sofriren els nostres presos d'octubre. El record de l'espectacle que oferien darrera la doble reixa, freda i insensible, ens omple de malestar. I hom no pot evitar l'evocar la represió d'Octubre. Perquè no ens guia a la presó altre desig que el visitar uns companys que estaven al costat nostre en aquelles jornades com ho estaven també en les del 19 de juliol. Es tracta, ni més ni menys, d'elements antifeixistes. De proletaris amb els quals cal parlar d'identica manera a com parlàvem als nostres presos d'octubre. Trobant-nos allà, al peu de la reixa, contemplant uns rostres, no pas abatuts, però sí indignats, tristos de considerar-se en la mateixa situació que els reaccionaris empedernits, ens preguntàvem si era una situació real la seva i la nostra. La nostra, clar, que era conseqüència de la seva. Però era possible que en plenes circumstàncies revolucionàries hom tingués que entrevistar-se a través de reixes amb elements revolucionaris? El fet sembla inverossímil. A pesar de tot, és real. Un comitè antifeixista en pes, comparteix la sort dels feixistes que es troben, per bé de tots, empresonats. I això per què? Ningú no l'acusa concretament. Total, denúncies vagues de gent dubtosa, de gentussa feixista i filo-feixista. El cas és greu. Per on camina la contrarrevolució? Es que s'adreça segura a un precipi insuperable? Alerta, doncs, treballadors!

Es en extrem simptomàtic el fet. Disposa't a la defensiva!

Comunicat Oficial de guerra facilitat per la Comissaria de defensa de la nostra ciutat, a les dues de la tarda.

Sense novetat en el dia d'avui.

Girona, 16 de Març del 1937.

Fulletó de L'Espurna 37 - El Taló de Ferro

gest de menyspreu i disposant-se a assegurar-se. Les dones manifestaren llur aprovació amb exclamacions agudes i els homes amb sons rones. La meitat dels candidats a la tribuna varen posar-se a parlar des de llurs llocs i tots a la vegada. Fou una confusió indescriptible, allò era una torre de Babel. L'amplia mansió de Miss Brentwood no havia estat mai l'escenari d'un espectacle semblant. Ara! Els caps reposats del món industrial, l'élite de la bona societat era aquella tribu de salvatges adolorada i reganyadora? Vertaderament, l'Ernest els havia fet escriure extenent les seves mans en direcció de llur guardiola, aquelles mans que, als ulls de l'auditori, simbolitzaven les del milió i mig de revolucionaris.

Però ell no perdia el cap en cap ocasió. Abans i tot que el coronel hagués acabat d'asseure's, l'Ernest ja era dret i féu un pas endavant.

—D'un a un! va cridar amb tota la

força dels seus pulmons. La potencialitat del seu bramular dominà la tempesta humana, i la puixança pura de la seva personalitat els imposà silenci.

—D'un a un, va repetir amb fò calmat. Deixeu-me respondre al coronel Van Gilbert. Després els demés: podran atacar-me, però d'un a un, recordeu-se'n. Aquí no estem en un camp de futbol.

—En quant a vos, continuà, dirigint-se al coronel, no heu respost a res del que jo he dit. No heu fet més que emetre algunes apreciacions excitades i dogmàtiques sobre el meu calibre mental. Aquests procediments poden reixir-vos en els negocis, però a mi no em podeu parlar amb aquest fò. No sóc cap obrer que vinc a demanar-vos, amb la gerra a la mà, un augment de salari o protecció contra la màquina que faig anar. Mentres us les heu servit amb mi no us serviran de res els vostres procediments dogmàtics amb la veritat. Guardeu-se'ls per les nostres relacions amb els esclaus que teniu assalariats i que no

UN PREC

Quan va començar la primera campanya de "Treball" contra el P. O. U. M. vaig desitjar-me a comprar-lo cada dia amb una certa ànsia. Haig de fer un aclariment previ: sóc un modestíssim militant del partit i, per tant, estic a cobert dels apocalíptics insults que l'òrgan del P. S. U. C. dirigeix —diu— únicament als facinerosos dirigents del P. O. U. M. Sóc simplement un de la massa copiosament ensarronada pel "grupet trotskista" que ens porta tots a vendre. Com que el meu ingrés al partit fou degut més a raons sentimentals, vaig passar uns moments de pànic. Potser sí, que endut pels meus bons sentiments m'havia ficat, sense adonar-me'n, en una tenebrosa conxorxa que amenaçava lliurar-me, lligat de peus i mans, a qualsevol camp de concentració nazi. No fote'm!, vaig dir-me, assegurem-nos-en bé, i mirem el que ens dirà aquesta gent. De moment, a mi ja m'estranyava una mica, que el 19 de juliol, i el 20 de juliol, i el 21 de juliol jo no hagués vist pel carrer més que cotxes marcats amb C.N.F., F.A.I., P.O.U.M., i que els qui m'havien de treure la bena dels ulls, no s'haguessin vist per enlloc. Però, malgrat que jo sóc, deia: Això, precisament això, pot ésser una d'aquestes maniobres contra-

revolucionàries. Ara tu no les veus, però, potser sí que ho són.

I vaig començar a llegir "Treball".

Bé, companys, els primers dies, em vaig entusiasmar tant amb aquelles coses tan estrafolàries, que em vaig oblidar del meu desig de saber la veritat i de les raons que m'havien impulsat. Però no calia. Aquelles animalades tan enormes m'omplien l'ànim d'una sensació agradabilíssima. Desgraciadament, com tot en aquest trist món, quan es va acabar l'encís de la novetat, vaig començar a veure-hi la trampa. Totes aquelles coses estranyes, tan laboriosament preparades i tan pessimament traduïdes, es repetien mecànicament. En el fons vaig acabar compadint als redactors de "Treball". Com que vaig cometre la imprudència de continuar comprant "La Batalla" (anticomunista o no), vaig veure com era de trist d'haver de contestar arguments només amb el migradíssim estoc d'insults de què disposaves. Perquè, de vegades, el que deia "La Batalla", no s'avenia gens amb cap dels clixés de la provisió que els havien fet, i, com havia de suar el pobre home per tal de conjuminar-ho, perquè allò no semblés un garbuix delirant! I les vegades que s'havia de retallar un text nostre i tornar-lo a enganxar a trossets

perquè s'adigués una mica amb alguna les frases autoritzades, perquè hi hagués aproximadament!

I jo, ara que sembla que hi tornem a ésser, pregunto: per què no es deixa aquesta pobra gent amb una certa autonomia? De l'enemic el consell, diuen. És que jo, honradament, no puc créure que els redactors de "Treball" siguin tan ximplers com els seus textos els fa semblar. Parlo seriósament. La disciplina cega portada en aquest extrem és un crim, i és un crim ineficax a més a més. Jo puc assegurar, gosaria dir en nom dels redactors de "Treball", perquè potser ells no es veuen amb cor de demanar-ho, que se'ls deixi pensar pel seu compte: potser s'empescaran injúries noves; potser trobaran arguments i tot... De totes maneres hi sortirem guanyant: Que ho provin...!

A mi —en aquests moments sobretot— em doiria molt ésser reformista. Naturalment, trobo que és una posició infinitament més confortable que la nostra, però, què volem que us digui, la trobo esquifida i, per damunt de tot, veig cada dia més clar que és una posició d'estiracordetes. Però la comprenc. I estic segur que hi ha d'haver arguments per a defensar-la.

Doncs bé, que s'acabi d'una vegada l'espectacle depriment que ens doem aquests infeliços que deuen estar per damunt d'aquests disbarats absurds i ridículs que se'ls fa dir. Ho demano a qui pugui fer-ho, en nom de l'Exèrcit Popular, de l'anorreament dels centres paral·lels, del desmunicionament total del front d'Aragó, en fi en nom del que vulguin però que ho facin ben aviat.

Pere VIVES

Les veritables causes de l'empresonament del Comitè antifeixista de Llierca

«...El partit del psuquisme ja ha muntat la seva secció al poble de Llierca i el president, home eminentment reaccionari, interventor en les darreres eleccions pels elements de dretes, membre d'«Acció Ciutadana», ha obert les portes d'aquest flamant partit a tota la gent reaccionària del poble.

(D'un informe del Comitè Comarcal del P.O.U.M. de la Garrotxa)

EL COMITÈ REGIONAL DEL P.O.U.M. va voler evitar un dia de dol privant la topada entre la força pública i els revolucionaris de la Garrotxa.

Tots els companys i companyes que vulguin prestar-se com a donadors desang, deuen passar per la porteria del Hospital de les Comarques Gironines, tots els dimecres de 7 a 8 del vespre, per fer l'anàlisi corresponent.

goseu contestar-vos perquè teniu en les vostres mans el pa i la vida llurs.

«En quant al retorn a la natura que teniu la pretensió d'haver après a l'institut abans de que jo vingués al món, permeteu-me de fer-vos observar que no sembla sinó que d'aleshores ençà no heu après res més de nou. Té tant poc a veure el socialisme amb l'estat de natura com el càlcul diferencial amb el catecisme. Jo havia denunciat la manca d'intel·ligència de la vostra classe, tret dels negocis: la vostra intervenció ha subministrat, senyor, un exemple edificant a favor de la meua tesi.»

Aquesta terrible correcció infligida al seu estimat advocat dels cent mil dollars, Miss Brentwood no la va poder resistir. El seu atac d'histerisme redoblà de violència i van tenir de endurs-en-la de la sala. Plorava i reia, tot a l'hora. Més va valguer-li anar-se'n car no tot va acabar-se aquí.

«No em creieu boig la meua paraula, continuà Ernest després d'aquesta interrupció. Les vostres mateixes autoritats us demos-

traran la vostra manca d'intel·ligència. Els propis abastexedors de ciència que teniu us diran que esteu en l'error. Consulteu el sociòleg subordinat més humil i pregunteu-li la diferència que hi ha entre la teoria de Rousseau i el socialisme: interrogeu els millors economistes ortodoxes burgesos de que disposeu; fullegeu un manual quiscu lla dels molts que dormen en els prestatges de les vostres biblioteques subvencionades; i per tot arreu trobareu la resposta que no hi ha la més minsa concordància entre el retorn a la natura de Jean Jacques i el socialisme, ans al contrari, ambdues teories son diametralment oposades. Us ho repetixo, no doneu crèdit a les meves paraules. La prova dels mancats que esteu d'intel·ligència està escrita en els llibres, en aquests llibres que mai no llegiu. I en el que concierneix a aquesta absència d'intel·ligència, no sou més que una petita mostra de la vostra classe.

«Esteu molt empollats en dret i en negocis, senyor coronel Van Gilbert. Sou el pri-